

og det er også derfor, jeg tillod mig at udtrykke forbløffelse over, at det skulle være så svært.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i det, hr. Jørn Jespersen sagde, hvor hr. Jørn Jespersen gav udtryk for, at da jeg nu klart har bekræftet, at regeringen naturligvis bygger på den gamle vedtagelse nr. V 127 fra sidste år, kunne man jo skrive det ind. Jeg vil gerne give et tilbud om det med det samme, hvis det kan føre til, at endnu flere partier kan stå bag forslaget til vedtagelse. Det skal ikke komme an på det, forslaget kan simpelt hen indledes med den sætning, som er indeholdt i oppositionens forslag, nemlig at Folketinget med tilfredshed tager regeringens redegørelse til efterretning og bekræfter V 127. Det vil regeringen helt klart være indstillet på.

Kl. 17.45

Så hører jeg fru Pernille Blach Hansen sige: Jamen det er ikke nok. Så opfinder fru Pernille Blach Hansen et nyt problem, som kunne tyde på, at fru Pernille Blach Hansen mere søger problemerne end søger løsningerne, og det er jeg lidt ked af, for jeg tog hr. Poul Nyrup Rasmussens indlæg som udtryk for en ærlig vilje til at prøve, om vi nu ikke kunne finde hinanden.

Jeg forstår da godt, at oppositionen, som har stemt imod regeringens forslag om ulandsbistand, ikke uden videre vil sige, at den støtter regeringens forslag vedrørende den danske ulandsbistand. Det har jeg al mulig forståelse for. Men skulle vi nu ikke hæve os over dette nationale slagsmål og i stedet kigge ud i verden og se: Hvad er det, denne her vedtagelse drejer sig om? Den drejer sig jo ikke om den danske ulandsbistand, den drejer sig om det globale.

Når der står i forslaget til vedtagelse, hvad ingen jo bør være overrasket over, når det er regeringspartierne, der bl.a. står bag, at det er i overensstemmelse med regeringens fastlagte politik, bygger det jo på den fastlagte politik globalt, som er, at Danmark aktivt har kæmpet for, at andre lande lever op til FN's målsætning om mindst at yde en udviklingsbistand på 0,7 pct. af BNI. Vi har presset på, og det er lykkedes i EU at få EU-landene til at acceptere, at gennemsnittet for EU-landenes vedkommende sættes op til 0,39 pct., og derfor kom der også positive resultater ud af Monterreykonferencen.

Jeg synes, at det ville klæde oppositionen at hæve sig over dette nationale slagsmål om den danske ulandsbistand og kigge ud i verden og erkende, at her står vi med en stor global udfordring, og så burde vi kunne enes om et bredt flertal bag en sådan fremadrettet vedtagelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg vælger nu at give ordet til hr. Poul Nyrup Rasmussen for at se, om den gordiske knude kan løses.

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Må jeg først sige, at jeg er glad for statsministrens engagement i bestræbelserne på at få enderne til at mødes her i Folketinget. Og jeg vil gerne understrege meget kraftigt, at jeg ikke ser det her som en tilfældig polemisk debat, men virkelig som en alvorlig debat, der helst skal ende på en god måde for os alle sammen og for landet.

Jeg sagde i mit sidste indlæg, før statsministeren gik på talerstolen, at vi havde bestræbt os på i forhandlingerne om et forslag til vedtagelse at holde vores uenighed om den danske ulandsbistand udenfor, ud fra den erkendelse, at det kan vi ikke blive enige om, og derfor bør vores vedtagelse ikke omhandle direkte eller indirekte referencer til den danske ulandsbistand og udviklingsbistand.

Derfor tager jeg det som et positivt forslag, at statsministeren nu foreslår, at referencen til vedtagelse nr. V 127 fra sidste år indgår i udtalelsen. Men der vil være modstrid mellem V 127 og den sætning, der står i første pind: «... i overensstemmelse med regeringens fastlagte politik». Det fremgik jo helt tydeligt af hr. Peter Skaarups indlæg heroppefra talerstolen, at det var lig med det lavere niveau for dansk ulandsbistand, som regeringen har besluttet sammen med Dansk Folkeparti.

Skal vi nå sammen om det her med bred samling, vil jeg derfor appellere til, at ordene »i overensstemmelse med regeringens fastlagte politik« ikke er med. Så er der klarhed over tingene, så er der ikke uenighed, så ved vi, hvor vi har hinanden, så kan vi tage til Johannesburg både som folketingspartier og som regering med fuldt pres på for i fællesskab at nå et godt resultat. Og det vil være mit forslag helt upolemisk. Lad os prøve at mødes på denne strækning.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Jørn Jespersen fortsat ordet? ... Jeg har haft overvejelser om at gå videre i ordførerrækken, men så må jeg bede partierne om at forhandle den sag på plads og eventuelt trække forslaget tilbage, eller hvad det kan ende med, for det pingpongspil kan ikke fortsætte.